

N.F.S. Grundtvig “Jaordet, (et Leilighedsvers)”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.9, november 2016

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1817 (SJ: 312)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 4

Teksten er etableret af Jon Tafdrup

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Jon Tafdrup, redigeret af Steen Tullberg og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Johnny Kondrup

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:88|PS4:461

Jaordet,

(et Leilighedsvers).

- ¹ Hvem kiender ei Vaarens de yndige Dage,
Naar Jorden sig bader i Solen med Lyst,
Naar Sangfuglen vender i Skoven tilbage,
Naar Haabet sig bølgende hæver i Bryst,
Udskyder i Havet den dristige Snekke,
Uddriver paa Marken den furende Plov,
Opblomstrer i Enge, henrisler i Bække,
Udspringer som Mai i den tonende Skov!
Hvem kiender ei Maien, som venlig forbinder
Vort smilende Haab med livsalige Minder!
- ² |A:89| Hvem kiender den ikke! og dog maa vi sige:
Den kiendes kun halv og i Skygge af hver,
Som ei kiender Vaaren i Kiærligheds Rige,

De himmelske Kræfter som røre sig der,
|PS4:462| Den Snekke som der breder bølgende Vinger,
Den Fugl som i Barmen sig rører med Sang,
Det Træ som i Hjertet saa løvfuldt udspringer,
Den Bæk som henrisler med Strengleegs Klang.
Kun hvo som har drukket af Kiærligheds Kilde,
Kan føle hvad Vaar-Solens Værker afbilde.

- 3 Vi vide det alle som Kiærlighed kiende,
Som føde dens Kræfter i svulmende Barm,
I føle det varmest, I Piger og Svende!
Som nys finge Sæde i vingede Karm;
Thi hvad hos de Gamle kun lever i Minde,
Det gløder hos eder i Fylde og Haab,
Vi sjungende flyve mod Saligheds Tinde,
Naar Hjerterne smelte i Kiærligheds Daab.
Hil eder, I Unge! med Fuglen i Barmen!
Hil eder som flyve i Kiærligheds-Karmen!
- 4 Men, hører mig, Venner! og lytter Veninder!
Ja, lytter med Skjalden til Fortidens Røst!
Skal Roserne giemmes i Skiød af Kiærminder,
Skal Sommeren avle en frydefuld Høst,
|A:90| Da glemmer ei Høsten i Vaar og i Sommer!
Ja glemmer, for Sangen, ei Alvor og Daad!
Thi haard er den Vinter som uventet kommer,
Og dyrekiøbt Sangen som endes med Graad.
O, synger i Vaar, saa I venlig kan tale
Om Sangen i Høst, naar sig Dagene svale!
- 5 Da skal i eder, mens Dagene rinde,
Fædre og Mødre med Gammen opstaae,
Skue den Vaar som gik aldrig af Minde
Klar over Sønner og Døttre opgaae;
Da, som Forældre, med Hjertet tilstæde
Være I kan i de kommende Aar,
|PS4:463| Naar I see Børnene lytte med Glæde
Did hvor det toner om Kiærligheds Vaar.
Kunde min Haand da end Strængene røre,
Da skulde jublende Toner I høre.
- 6 Fædre og Mødre! som skue herinde
Klar over Børnene Vaaren opgaae,
Haabe vi vil, at en venlig Kiærminde
Sander engang, hvad nu Roserne spaae.
Han som har ene al Kiærligheds Fylde,

Derfor al Viisdom, og derfor al Magt,
Han deres graanende Lokker forgylde,
Som slutte blomstrende Kiærligheds Pagt!
|A:91Fromme de hige mod ham i det Høie,
Indtil de see ham med Kiærligheds Øie!
